

ה"ט 66883/08/21 - יוסף לבנת, מזל לבנת נגד נדב נגר

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 66883-08-21 לבנת ואח' נ' נגר

ה"ט 67226-08-21 נגר נ' לבנת

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה, סגנית הנשיאה

המבקשים 1. יוסף לבנת

2. מזל לבנת

נגד

נדב נגר

המשיב

החלטה

ביום 7/3/22 הוגשה על ידי המבקשים בקשה להארכת תוקף צו קודם שפג ביום 8/3/22.

בהעדרה של כב' השופטת פיינסוד שדנה בתיק מלכתחילה, הבקשה נקבעה לדיון בפניי היום במעמד הצדדים.

המבקשים טוענים בבקשה טענות שונות, לרבות טענות שכבר הועלו במסגרת הבקשה המקורית ונבלעו בצו שניתן על ידי כב' השופטת שושנה פיינסוד - כהן.

הובהר למבקשים כי אירועי עבר לא יוכלו להוות בסיס לבקשה לחידוש הצו.

יתר טענותיהם כפי שפורטו בדיון היום נוגעות לאירועים אשר התרחשו ככל הנראה במועדים שונים בעת שהצו המקורי היה בתוקף וככל שהם מהווים לשיטתם הפרה של הצו הרי שגם הם לא יכולים לבסס את הבקשה לחידוש הצו.

מעבר לכך ועל אף שורה ארוכה של טענות לא עלה בידם להסביר מה העילה החדשה לחידוש הצו בעת הזאת.

ממילא נתונים שונים שהועלו על ידם אינם מהווים בסיס לצו למניעת הטרדה מאיימת לרבות ביחס להגשת תלונה מצד המשיב למשטרה בגין אירועים כאלה ואחרים.

המשיב טוען כי אינו מבין מדוע הוא נקרא להגיע שוב ושוב לביהמ"ש, על כל ההוצאות הנגרמות לו בשל כך, וכי הוא שומר את החוק ומכבד את הצו ולא מטריד ולא מאיים על המבקשים בעוד שהמבקשים הם שמטרידים אותו.

פרט לצדדים לבקשה לא הובאו עדים או ראיות נוספות.

זה המקום לציין כי לקראת תום הדיון בבקשה החל המבקש מס' 1 להתפרע ולצעוק באולם ביהמ"ש כלפי המשיב

ולאחר שלא נענה לאזהרות ביהמ"ש ונוכח התנהגותו, הוצא מאולם הדיונים.

גם המבקשת מספר 2 הרימה את קולה כלפי המשיב.

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתיהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותרות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו. רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט.

כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטיעונים שנשמעו במעמד הדיון עולה כי בין הצדדים קיים סכסוך מזה זמן מה אשר גורם לעימותים שונים. לסוגיה זו אספקטים נלווים רבים החורגים מהמסגרת הדיונית הנדרשת להליך זה שמטרתו ותכליתו ברורות ופורטו. הדברים עולים גם מהחלטתה של כב' השופטת פיינסוד ואין צורך לחזור על הדברים.

הבקשה שבפניי בקשה לחידוש הצו שניתן כבר על ידי כב' השופטת פיינסוד כהן.

במעמד הדיון הסברתי למבקשת מס' 2 פעם אחר פעם כי אירועים שהיו בסיס לצו המקורי לא יוכלו להוות בסיס לצו חדש וכי הדברים נבחנים בכל פעם בנקודת הזמן בה מתבקש הצו. אין מדובר בצו קבוע או כזה שמתחדש אוטומטית אלא נדרשת עמידה ברף ההוכחה פעם אחר פעם.

לגופו של עניין לא מצאתי כי עלה בידי המבקשים לעמוד בנטל ההוכחה הדרוש לעניין מתן הצו המבוקש בשים לב ליסודות הקבועים לביסוס הצו.

המבקשים שבו וחזרו על טענות קודמות, שאין בכוונתי לדון בהן. הטענות חדשות שעלו ביחס לסוגיית בניית הגדר והזמנת המשטרה על ידי המשיב, אינן יכולות להוות בסיס למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

ככל שמדובר בסכסוך קנייני הרי שהמסגרת הדיונית איננה אמורה לפתור זאת, וככל שמדובר בפנייה למשטרת ישראל, הרי שאין ביכולתו של ביהמ"ש לעצור אזרח מלפנות במקרים בהם הוא מוצא לנכון לרשויות אכיפת החוק וברי כי לא יכול להינתן סעד שיאסור על כך.

ביחס לכל יתר הטענות הנוגעות לפרטים כאלה ואחרים שמסרה המבקשת לעובדת הסוציאלית ולתחשורת האישיות, הרי שגם בהם אין כדי לבסס צו למניעת הטרדה מאיימת.

יתרה מכך: גם אם הייתי נכונה לקבוע כי האירוע נשוא הבקשה עולה כדי הטרדה מאיימת - נתון שלא מצאתי לקבוע - הרי שמדובר בהטרדה מאיימת שאירעה בעבר.

לא עלה בידי המבקשים לבסס באופן הנדרש את החשש מפני נקיטת אלימות פיזית מצד המשיבים כלפי המבקשים או מי מהם או נקיטת אמצעים שיש בהם כדי להוות הטרדה מאיימת כמשמעה בחוק וזאת בייחוד בשים לב ליסוד הצופה פני

עתיד (השוו בעניין זה: ע"ש (ב"ש) 1506/09 עו"ד מועלם נ' עו"ד גלבוע, פורסם בנבו, פסק דין מיום 19/3/09).

המשיב הבהיר בדיון פעם אחר פעם כי הוא בעצמו אינו מבין מדוע עליו להידרש להליכים האלה הננקטים על ידי המבקשים ללא כל בסיס וכי אין לו כל עניין להטריד את המבקשים וכי ההיפך הוא הנכון.

זה המקום לציין כי התרשמתי במעמד הדיון מהתנהגות המבקשים כלפי המשיב אשר הרימו את קולם והמבקש מס' 1 אף התפרע באופן שהצריך הוצאתו מאולם ביהמ"ש, בעוד שהמשיב לא נענה להתפרצויות האמורות ושמר על כבודם של המבקשים על אף ההתרחשות המתוארת.

הדברים מחזקים את התרשמותי כי אין בסיס של ממש לבקשה לחידוש הצו המבוקש ביחס למשיב ועל כן דין הבקשה להידחות.

סוף דבר

הבקשה לחידוש הצו נדחת. הצו שניתן פקע מאליו במועד שהיה קבוע לכך.

לאחר ששקלתי בדבר והרבה לפני משורת הדין בשים לה להתנהלות המבקשים בדיון שאפשר והיא כשלעצמה היתה מצדיקה פסיקת הוצאות, הרי שבפעם זו לא אעשה צו להוצאות.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ולתחנת המשטרה הרלבנטית.

ניתנה היום, י"ג אדר ב' תשפ"ב, 16 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.